

Abstrakt

Cílem této práce je zhodnotit systém, jakým jsou řešeny spory vznikající mezi členskými státy WTO. Zaměřuje se na finální fázi tohoto procesu, tedy implementaci rozhodnutí a vynucení této implementace. Cílem je odpovědět na otázku, zda je způsob vynucování implementace efektivní a úspěšný, respektive, zda má nějaké nedostatky. Současně práce nabízí varianty možných řešení těchto nedostatků.

Práce je členěna do sedmi kapitol. V úvodních částech popisuje funkci Světové obchodní organizace a ozřejmuje nutnost systému, který slouží k řešení sporů a také principy, na kterých je tento systém postaven. Dále jsou podrobně popsány činnosti jednotlivých orgánů podílejících se na vydání konečných rozhodnutí sporů. Ve třech následujících kapitolách je pak analyzován samotný proces řízení upravený v Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů (DSU), jeho jednotlivé fáze a činnost zúčastněných osob, kterými jsou nejen strany sporu, ale i třetí strany a orgány WTO. Procesu implementace rozhodnutí a případnému vynucení implementace prostřednictvím institutu vyrovnání nebo pomocí suspendováním koncesí je věnována čtvrtá a pátá kapitola této práce.

Stěžejní část práce je obsažena v šesté kapitole, ve které jsou zanalyzována jednotlivá úskalí závěrečné procesní fáze řízení, tedy problémy, se kterými se členské státy setkávají při snaze donutit druhou stranu implementovat příslušné rozhodnutí. Neméně důležitá je i následující závěrečná sedmá kapitola, ve které jsou popisována a hodnocena možná řešení problémů nastíněných v předchozí kapitole.

V závěru práce jsou pak shrnuty všechny zásadní nedostatky procesu vynucení implementace rozhodnutí a jejich navrhovaná řešení včetně zhodnocení efektivity jednotlivých návrhů na novelizaci procesních pravidel DSU.